

Dva

Sedeli sme v brorovej kuchyni a popíjali whisky. Alebo lepšie povedané bror pil whisky a ja čaj. Založil oheň a ja som sa snažila nevšimáť si všadeprítomnú špinu a neporiadok. Narodili sme sa len pár minút po sebe a v mnohom sme si podobní. Zvlášť výzorom. Bledí a chudí s riedkymi ryšavo blond vlasmi a takými nevýraznými črtami tváre že nás nikto nevolá inak ako dvojčatá.

Stalo sa niečo že si tu spýtal sa.

Nie nič zvláštne sa nestalo povedala som a spomenula si pri tom na obrazy u johna.

Skrátka nemala som na veľkú noc čo robiť.

Večer plynul. Vzali sme nášho losieho psa na prechádzku. Na nebi opäť vyšli hviezdy. Psisko nás ťahalo rýchlym tempom. Bolo mínus dvanásť a pod nohami vŕzgal sneh. Pri statku göranabäckströma sa končilo pouličné osvetlenie ale vystačili sme si so svetlom odrážajúcim sa od snehu a hviezd.

Preberali sme miestne pletky. Kto umrel koho postihla choroba. O poľovačke na snehule v horách a o vydarenom párení so susedovou sučkou. Prosto o bežných veciach o akých sa ľudia v smalångeri zvyknú baviť. Nehovorili sme o tom prečo ho emelie opustila ani o tom v akom úpadku sa nachádza náš rodičovský dom.

Aj túto noc som strávila na kuchynskej lavici. Nevládala som sa ani len vyzliecť. Namiesto prikrývky som použila kabát a ihneď som zaspala.

Na druhý deň som si navliekla gumené rukavice do vedra s vodou naliala saponát a systematicky som drhla izbu po izbe. Poobede sa už na schodoch pred domom hromadili čierne plastové vrecia s pivnými plechovkami kartónmi od pizze s mŕtvymi črepníkovými rastlinami novinami jedlom po záruke s prázdnyimi konzervami psieho žrádla fľašami od alkoholu s rozbitými dekoračnými predmetmi a obrazovými rámami a množstvom postrihaných ženských šiat.

Hovorí sa že každý má na niečo talent. Ja som sa vyžívala v pohľade na to ako sa mi pod rukami vynára žilovitá namydlená podlaha a farba lepidla medzi dreveným obkladom na stenách. Uživala som si pohľad na horúcu vodu rozpúšťajúcu jedlo tuk vývratky a ďalšie substancie tvoriace na kachličkách a poličkách v chladničke a v špajzi tvrdú škrapinu. S radostou som dokonca pozorovala ako sa vo víre práčky zo závesov kobercov a oblečenia uvoľňujú mesiace možno roky špiny. Ten pocit keď som ich nakoniec mohla vyvesiť v sušiacej skrini. Chcela som bratovu depresiu odpratať tým istým spôsobom ako som odpratala tú moju. Bolo to ako hrať tetris. Keď kúsky skladačky zapadnú na svoje miesto odoženú tak iné myšlienky.

Bror ma bez záujmu pozoroval z kuchynskej lavice. Sem tam si odpil z piva. Keď vyprázdnil jednu fľašu odišiel si do špajze po ďalšiu. Možno som prišla prineskoro.

Počul som že si spala na statku eskilabrännströma povedal.

Myslíš u johna opýtala som sa a dúfala že bude pokračovať no jeho málopravné ústa už ani nepípli. Namiesto toho naďalej zízal do nebezpečného nekonečna.

Posadila som sa vedľa neho načiahla sa po fľaši teplého piva a odpila si.

Ty sa s johnom poznáš spýtala som sa.

Všetci sa s ním poznajú odvetil bror.

Ja nie povedala som.

Nebýva tam dlho utrúsil bror.

To je možné zhodnotila som a vrátila sa späť na zem. Nemáš tu nič na jedenie musíme ísť na nákup.

Oprel sa o mňa a ak by som si brata tak dobre nepoznala myslela by som si že plače.

Páchol smútkom a potom. Objala som ho a pohladila po vlasoch ako kedysi. Bude dobre povedala som.

Bude dobre.

Tri

Vycúvala som džípom z garáže a vrecia s odpadom hodila na korbu. Bror si dával načas. Nakoniec otvoril dvere a nechal von vybehnúť mačku. Poobzerala sa na všetky strany a vliezla pod schody.

Potom vyšiel bror s kapucňou na hlave. Poobzeral sa na všetky strany a vyliezol na sedadlo spolujazdca. Horúčkovito stláčal gombíky klimatizácie aby spustil teplo.

Jeho pleť mala sivastý tón. Dokonca aj pehy mu vybledli. Do očí mu padali masné pramienky vlasov. Márne sa ich snažil dať za uši.

Cesta bola po fujavici zľadovatená. Auto sa dole kopcom posúvalo len pomaly. Pri odbočke k eskilovibrännströmovi som spomalila a sledila po stopách v snehu. Cesta k domu však bola panensky hladká.

Nič o johnovi nevieš povedal bror. Nie je to zlý človek ale nepoznáš ho.

To je pravda a on zas nevie nič o mne odvetila som. No teda okrem toho že som otcovrahyňa ale to asi vedia všetci.

To hej povedal bror to vedia všetci. Až na to že nezomrel.

Ľudia na nás civeli ako vždy. Zastavovali sa aby mohli pozorovať diptych odohrávajúc sa priamo pred ich očami. Po precitnutí sa vrátili späť k cenovkám a dátumom spotreby. Bola to malá jednota. Sotva väčšia ako bývali kedysi obchody s rozličným